

- תורה או רשותם. לא תורע ברקע פון תקדשו הממלאה הרוע אשר תורע ותובאות הרכבתם: דברם בכט ואהבת את יי' אליהך בבל ללבך ובבל נפשך ונבל מעארך: דברם וה

מזה לערלה שכן לא היתה לך שעת הבושר. **קחאך לי'צ' ג' יילען**
מעללה צאימה נס שעת פוכטל כונן נעל עף מלין נל
טיטמר צלה נמכו פילומיו ויליכזו לו נטע וחוות ר' דליין הוכטל
אלל מה שגדל מהר צאליכזו לו נטע זה כי נוע שעת פוכטל
ווענונג ערמו חי' נמלך היל מפי
מעירובת סלקוואר וויס סייס יילען
לאגדיל הומטו עטונג ממבה שגדל מלוי
כן סייס מומר וכן נלמי סליקס לי ג' נל
סייס עקריו נמלך לו מעידר ענץ'
נוגט פטיג ג' סייס נוע עעמך בכונען
זה לה שעת הבושר
תורתה לו שעת הבושר
ה לו שעת הבושר
אי בפסח שכן ענויש

תעלוגת סמליקו וסֵסֶס יָכוֹן
להגדילתו ענף ממה שגדל מהי
בנן סֵסֶס מומר וכן נלחי סכלס או גל
סֵסֶס עירקו נטמר או מעיר עין
מקוג חוטב גל סֵסֶס לו שעם כוכב
סֵסֶס יְמִינָה סֵסֶס הַמִּינָה כָּן סֵסֶס לו
מעולס עטם סכובר: מה ל'חמי^א
כפחס שבן עניש ברת. ומכו^ב
עניש לאור שנקול און גל סֵסֶס בראת.
לאס עטם סכובר ל'חמי^ג:
בְּלֹא הברים יובייחו. צפ' כל סכובר
(חוין קו): פליין^ד ווימל
אלילג קוים ומפני ולמי' ג'זווה

מה לערלה שכן לא היתה לה שעת החושר תאמר בבשר בחלב שהיתה לו שעת החושר חמץ בפסח יוכיה שהיה לו שעת החושר ואסור בהנאה מה לחמצז בפסח שכן ענוש כרת תאמר בשר בחלב שאינו ענוש כרת כלאי הכרם יוכיחו שאין ענוש כרת ואסור בהנאה ואם איתא ניפורך מה לכלאי הכרם שכן לוקין עליו אפליו שלא בדרך הנאותן ואבוי התאמיר במאי אמר בשר בחלב שאני לוקין עליו אלא דרך הנאותן אפטו בבשר בחלב אכילה כתיבה בה ואידיך דקא מותיב לה סבר להבי קא גמר מנילה מה נבילה דרך הנאותה אף בשר בחלב דרך הנאותן ואבוי להבי לא כתיב אכילה בגנוו לומר שלוקין עליו אפי' שלא בדרך הנאותן ולפורך מה לכלאי הכרם שכן לא היתה לו שעת החושר א"ר אדר בר אהבה זאת אמרות ככלאי הכרם עיקרן נאסרין הוואיל והיתה להן שעת החושר קודם הרשות מתיב רב שמעיה⁶ המעביר עצין נקוב בכרכם אם הוסיף מאהרים אסור הוסיף אין לא הוסיף לא אמר רבנא תרי קראי כתיב כתיב⁷ הוציא וכתיב המלאה הא כיצד יוציא מעיקרו בהרשעה יוציא ובא הוסיף אין לא הוסיף לא א"ר יעקב א"ר יוחנן בכל מתרפאין חוץ מעצי אשירה היבוי דמי אי נימא דראיכא סכנה אפלו עצי אשירה נמי ואי דליך סכנה אפלו כל אישורין שבתורה נמי לא לעולם דאייכא סכנה ואפוי היבוי עצי אשירה לא דתניתא ר' אליעזר אומר אם נאמר ² בכל נפשך למה נאמר בכל מאודך ואם נאמר בכל מאודך למה נאמר בכל נפשך אלא לומר לך אם יש אדם שגנוו חביב עליו ממונו לך נאמר בכל נפשך⁸ ויש אדם שמנומו חביב עליו מגנוו לך נאמר בכל מאודך כי אתה רבין אמר רב יוחנן בכל מתרפאין⁷ חוץ מע"ז וגולי עורות ושפיכות

ח'ואיל והויה לו שעת
בפ' ק' למןומות (ט)
טיש לאס עט אכזב סט
סיה לו נלען
ח'ווין מעצי אשירה. נרכחה
מפלר עלייס היל זוח
גאנטס דהמי מיטיע זטער זוח
ו: (ו) אנטס זאנטס נמאך ובז' יעכבר
ו' יטמאנעלן מאנטס להטיקווקטן זוח
ט' מלוליס אנטס וויא נלאנוקטן זוח
טטסם (ק' כה). דר' חאנס רמלען

עלילא ג' קיטה לא צעת פכוות. שפכלי רוח מנט צמ"קן וונגלי
צמ"קן טהר מלט מלט צמ"קן ציט נו צעת הכלול קודס ציימן צמ"לן:
כלאי סכלוט יונחו. ודצמ"עט חווין^ט פליק ווימת ערלט מוכלה וחול
סדין וויטס מתרון נא צכל צבאל ווילטן פליק ווימת מה נכלאי סכלוט
ציט נו ציטים נאש צעת סכלוט:
מה לערלה שבן לא הר
תאמיר בברש בחלב שור
חמיין בפסח יוכיה שר
ואסור בהנאה מה להח
ברת תאמיר בברש בח
כלאי הכרם יוכיה שוא
בהנאה ואם איתא ניפר
שבן לוקון עליחן אפליל
وابאי תאמיר במאו ד
שאן לוקון עליו אלא דר
בחולב אכילה כתיבה ב
לה סבר להכח קא גמיה

דרך הנאהה אף בשאר
ואבי להכى לא כתוב
שלוקין עלו אפי' שלא
מה לכלאי הכרם שכבר
הכשור א"ר אדא בר
כלאי הכרם עירן נאם
שעת הבשור קודם
שםעה⁶ המעביר עציץ
מאיתים אסרו הוסיף א'
רבא תרי קראי כתיבי
המלאה הא ביצה זורע
זורע ובא הויספ אין לא
א"ר יוחנן בכל מתרפא
הויכ דמי אי נימא דאי
אישירה נמי ואי דילך
איסורין שבתורה נמי לא
ואפי' הביע עצי אישירה
אומר אם נאמר² בכל
מאודך ואם נאמר בכל
נפרש אלא לומר לך אב
עליו ממומו לך נאמנו
אדם שמנונו חביב עי
בכל מאודך כי אתה
בכל מתרפאין⁷ חווין

חפץ נ' ויה ובהו כוח כלו ונה נבד וכון כלו י' סל' נסרכו
הלי' כן כבונחין נבד וועוד כי מהר נעלן חמן צפקה יוכי מיעצבי
ועוד מלומותיך לא צמעה טומך הון גול הומיך צפקה וזה נימיל
לטליק לאדעMISS מעתה ווינש היל'oso מלקה דעמעיס מוספקת חיין
שייך היל' וויזון עיקרן מצמע דכליפיטם לטלטעה צמלה כי' סוה
ויל' נמיימר ולמ' הוולטה כל'י' סכלס נארכטס נאלקו: קמאזוי
עוץ' נקונ' צכלס. זוליעיס צמכו אכגד' נממו טומיך הקומ' צכלס
מליטיס להמד מן סמליטיס סיט' צו ענביו צממתלה לי' צו ק' עט'
צעלואיסים כמקפה וו עטביו יט' צו מליטיס הוקוין לאי' צאנין צפיטט
סלטאנ' כדי נגנבל אטוקפה טלקהו סטעללה וכלהויס היל' צטניין
היל' צממליטיס אן דיל' נבד' שטוקו גול' טומיך מל' פומת
כל' איזו מודר דיל' צו כדי נבד' געלאט צהמאן ומלהיט ווצפיטו' ילו' יט'
ויל' מדרומעה צעולגה צהמאן ומלהט וכלהויס אכפַן גות' הוקוילו
היל' טוטוין בגאנ'הס כפָל' גות' עלי'וילן. ודוקט נקט נקונ' זוליעיס נעלמה: מל'יא. ו'
דרכ' הויל': נא' טומיך נא'. היל' נממל' הון זוליעיס נעלמה: מל'יא. ו'
הויל' מעתה צה' זוליעיס נעלמה מיט' קולד' קאלטס ממיל' דעם'
לכמיכ' מל'יא: צכל' מספרהוין. הפיilo צה'ויקו' גאנ'ה: מה' נהמר
זה' חביב' ופונטיס דוז' חמץ נ' נק' זוליכו צינ'ן זומר הא' גו' צול'ו

מוסף ר' ש'
 המבואר עציין קרבן
 וחוליס צו ועכניינו נכללים
 וכן בזקוק טהר
 ונ' ברכס (קברן קרבן).
 והדריך מאתאים. וטומין
 בדורן נכסך אף ממהלך
 שגדל לירק או געניש
 חומיעש הנכו, ומבעש
 מלה ומצבעש
 דראכט וולק סלטטס וטומין
 לארכט וטומין נטומין
 לרוטין, פוה, וכל
 קס טנטא, תיה, כלגען
 סכרס און צפלאס ע
 אטס צו וטומטס דראטס
 ואטהטס צו ולטקיו (ש')
 לא הדרס. מטומטס
 פחומי צו וכונן צי'
 רצחים מלטטס וטומטס
 לאטס לחם ומודטטס. שטומט
 (ש') וויעש עטמא (ש'), ובתייחזק
 הלהלאה. מסען מייל
 ומוטפומו (ש'), זורי
 מעירקון. מטן
 גאנטער מיט גאנטער (ש')
 ודוען וואן. סטאס נטער
 סכרי גאנטער חוץ
 נטיין מלטה (ש'), למאנט
 נאמרם בכל מאורן
 יהלטן הספצען וטאנט
 סטן שטני גאנטער
 (ש'). אך אמר בכיר
 מאורן. אין הקאנט גאנט
 בברותם (א'). האט
 האטט קאנט פיעלאן צו יומל
 סטאנט נ' טהדרון (ד').

לכטת החלטות כלכליות. מוקם בלב מושב צדוק, אשר יונקן מושב צדוק ודורקן שנוצרה על שטח הקשור לקודם הרשות המקומית. ס"מ. (א) איראי ארכיטקטוני. מוקם בלב מושב צדוק ונזכר בכתובים עתיקים כמושב צדוק. מוקם בלב מושב צדוק ונזכר בכתובים עתיקים כמושב צדוק.